

Motion till riksdagen 2024/25:1414

av **Michael Rubbestad m.fl. (SD)**

Mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en översyn av begreppet ”mäns våld mot kvinnor” för att säkerställa att alla former av våld inkluderas och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en ”bo kvar”-garanti för barn som tvingas flytta på grund av våld i hemmet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en haverikommission vid varje fall av dödligt våld och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra förutsättningarna för landets kvinnojourer samt införa en tydlig återrapporteringsplikt och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka fokuset på kvinnors våld mot män genom att initiera och stödja forskning, stärka resurserna till mansjourer, utbilda vård- och rättsväsendet samt bryta ner skambelagda normer som hindrar män från att söka hjälp, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att kunskap om mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer motsvarande kraven i högskoleförordningen även tillförs redan utexaminerade och verksamma inom relevanta yrken och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta ett eget lagrum för ekonomiskt våld och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla former av våld i nära relationer ska belysas och analyseras i ett helhetsperspektiv, inklusive våld mot män och i samkönade relationer, och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla mättekniker och metodologier för att bättre kunna kartlägga våld i samkönade relationer och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur kunskapen om vad som juridiskt sett räknas som ett brott kan ökas för att förbättra anmälningsbenägenheten vid våldsbrott och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förändringar av betänketiden vid skilsmässa, särskilt i fall där det förekommer våld eller andra liknande brott inom äktenskapet, och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla en strategi för att motverka eftervåld och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka kunskapen om incelrörelsen och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att revidera 6 kap. 2 § föräldrabalken så att domare som dömer i en vårdnadstvist åläggs skyldigheten att personligen träffa barnet när domstolen prövar frågor om vårdnad, boende och umgänge, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda IGOR-modellens potential för att utveckla och implementera en nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

För att främja jämställdhet och rättvisa i samhället måste kvinnor och män ges samma förutsättningar, möjligheter och rättigheter. Detta inkluderar rätten till ett tryggt och säkert liv för alla. Trots detta skapar det utbredda våldet en oacceptabel otrygghet som i synnerhet drabbar den kvinnliga delen av befolkningen. Denna otrygghet leder till allvarliga inskränkningar i människors frihet och livsmönster, vilket gör våldet mot kvinnor till ett betydande jämställdhetsproblem som måste tas på största allvar.

Sverige har inte råd att bortse från våldet då det inte bara utgör ett hinder för ett jämställt samhälle utan även medför betydande ekonomiska kostnader för staten. Dessa kostnader uppgår till mellan 2,7 och 3,3 miljarder kronor per år, varav en enskild våldtäkt kan kosta så mycket som 10 miljoner kronor. Resurser som annars skulle kunna användas för att stärka välfärden går i stället åt till att hantera konsekvenserna av detta våld. Därför är varje investering i åtgärder som effektivt motverkar våldet mot kvinnor inte bara en insats för jämställdheten, utan också en samhällsekonomisk investering.

Det är viktigt att understryka att våld aldrig kan accepteras, oavsett vem som är förövare eller offer. Våld drabbar också män, och i samkönade relationer kan våld förekomma mellan män eller mellan kvinnor. Våld är alltid oacceptabelt, oavsett kön.

Detta kräver kraftfull politik som tar hänsyn till både de mänskliga och de ekonomiska konsekvenserna av våldet.

Hedersrelaterat våld och förtryck skiljer sig på flera avgörande sätt från mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer. För att effektivt kunna bekämpa hedersrelaterat våld och förtryck krävs specifika och målinriktade åtgärder givet att problematiken är komplex. Hedersrelaterat våld och förtryck involverar ofta flera förövare, där både män och kvinnor kan vara delaktiga, antingen som direkt ansvariga eller som stödjande

aktörer. Dessutom kan förövarna utgöras av den egna familjen eller större delar av släkten, vilket skiljer sig från våld i nära relationer där våldet oftast utövas av en enskild individ och där familj och bekanta inte stöttar de brott som begås. Sverigedemokraternas politik inom området hedersrelaterat våld och förtryck återfinns i kommittémotionen *Krafttag mot hedersrelaterat våld och förtryck*.

Mäns våld mot kvinnor som begrepp

1. Begreppet ”mäns våld mot kvinnor” är ett centralt begrepp inom svensk lagstiftning och rättspraxis samt inom socialt arbete och preventionsinsatser. Det är ett känt faktum att mäns våld mot kvinnor utgör den största delen av våld i nära relationer, vilket är en verklighet vi aldrig får förminska. Cirka 90 procent av det rapporterade våldet i nära relationer utgörs av just mäns våld mot kvinnor, varför detta begrepp är både relevant och viktigt.

Samtidigt finns det andra former av våld i nära relationer som också måste erkännas och synliggöras för att säkerställa ett rättvist och inkluderande skydd för alla som utsätts. Kvinnors våld mot män, våld i samkönade relationer och andra våldsformer bör också uppmärksammas och hanteras inom samma lagstiftning och skyddssystem.

Det är därför av största vikt att vi genomför en översyn av ”mäns våld mot kvinnor” som begrepp för att säkerställa att alla typer av våld i nära relationer inkluderas. Ett breddat begrepp skulle inte minska fokuset på mäns våld mot kvinnor utan snarare komplettera och förstärka skyddet för alla som utsätts för våld. Genom att erkänna hela spektrumet av våld i nära relationer kan vi säkerställa att våra lagar, policyer och insatser omfattar alla som är i behov av skydd och stöd.

Ge barnen en ”bo kvar”-garanti

2. I intervjuer som Barnens rätt i samhället, Bris, har genomfört med barn som har vistats på skyddade boenden framkommer det tydligt att barnen upplever det som orättvist att de tvingas flytta medan våldsutövaren får stanna kvar i hemmet och på orten. Barnen uttrycker saknad efter sina vänner, sin skola och sitt hem. Detta utgör en problematisk situation som är svår att lösa. När en våldsutövare inte frivilligt går med på att flytta finns det ofta ytterst få alternativ för de utsatta, vilket ofta resulterar i att de blir tvungna att söka skydd på annan ort eller på ett annat boende.

I de fall där våldsutövare söker stöd bör det finnas tillgängliga boendeformer och stödinsatser för dem. Detta är viktigt för det förebyggande arbetet för att minska våld i nära relationer och för att underlätta för de barn som tvingas att flytta från sitt hem och sitt liv. I en sådan boendeform bör det likt i skyddade boenden finnas tillgång till personal, stöd och hjälp för att underlätta för både individen och de drabbade barnen.

Haverikommission vid varje fall av dödligt våld

3. Varje gång en person dödas av en nuvarande eller tidigare partner ska en haverikommission inrättas med syftet att genomföra en omfattande och noggrann utredning för att fastställa orsakerna och händelseförloppet som ledde fram till dödsfallet. En sådan haverikommission ska även uppdras att identifiera eventuella brister inom

myndighetsutövningen eller andra relevanta områden i samband med det aktuella fallet. Inte sällan är hotbilden känd sedan tidigare och gärningspersonen kan ha begått liknande brott mot andra individer tidigare. Trots detta har dödsfallet inte kunnat förhindras och det krävs därför en djupgående analys av orsakerna till hur detta misslyckande kunde ske. Information som insamlas kan sedan ligga till grund för att förhindra liknande incidenter i framtiden samt för att stärka det brottsförebyggande arbetet i samhället i stort.

Förbättrade förutsättningar för landets kvinnojourer

4. Mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer är ett mycket allvarligt samhällsproblem som kräver omfattande åtgärder. Landets kvinnojourer spelar en central och mycket viktig roll i detta arbete genom att erbjuda skydd, stöd och rådgivning till den som utsatts för våld. Kvinnojourerna står dock inför betydande utmaningar, inte minst vad gäller deras ekonomiska förutsättningar. I dag är många kvinnojourer beroende av kortsiktiga bidrag, vilket leder till en osäkerhet som påverkar deras verksamhet och möjligheter att planera långsiktigt. Detta försvårar för kvinnojourerna att upprätthålla en stabil verksamhet, vilket i slutändan kan påverka kvaliteten på det stöd som erbjuds till våldsutsatta kvinnor och barn.

För att säkerställa att kvinnojourerna kan fortsätta att erbjuda ett tryggt och professionellt stöd behövs en långsiktig och stabil finansiering, och genom att tilldela dem fleråriga statliga anslag kan kvinnojourerna få möjlighet att planera och bedriva sin verksamhet med större trygghet. En stabil finansiering skulle inte bara förbättra deras ekonomiska situation utan också möjliggöra återkommande vidareutbildning av personal, utveckling av stödtjänster och förbättrade möjligheter att nå ut till fler kvinnor som behöver hjälp. För att säkerställa att de tilldelade medlen används på rätt sätt behöver också en tydlig och enhetlig återrapporteringsplikt införas för alla kvinnojourer som mottar statliga medel. Denna plikt ska omfatta redovisning av hur medlen använts, vilka insatser som genomförts och vilka resultat som uppnåtts. Genom en strukturerad uppföljning kan staten försäkra sig om att resurserna används effektivt och att de når de kvinnor och barn som är i behov av stöd.

Våldsutsatta män

5. Mäns våld mot kvinnor är ett allvarligt och omfattande samhällsproblem som förtjänar all den uppmärksamhet och de resurser som frågan får. Samtidigt finns det en annan aspekt av det könsrelaterade våldet som ofta förblir ouppmärksam och underprioriterad. Våldsutsatta män.

Enligt vissa uppskattningar utgör denna form av våld cirka 10 % av allt könsrelaterat våld, men trots detta är det ett område där det råder stora brister i fråga om såväl kunskap som resurser.

Män förväntas med rådande samhällsnormer vara starka och det kan anses vara skamfullt att erkänna sig som ett offer för våld från en kvinna. Denna skamkänsla leder till att många män inte ens vågar söka hjälp, vilket därmed också försvårar möjligheten att identifiera och ge stöd åt de män som faktiskt drabbas.

Forskning som specifikt undersöker kvinnors våld mot män behöver initieras och stödjas av regeringen. Denna forskning kommer att utgöra en viktig grund för förbättrad statistikinsamling och utveckling av mer effektiva stödinsatser.

Ett ökat fokus på kvinnors våld mot män innebär inte att på något vis förringa eller förminska det erkänt större problemet med mäns våld mot kvinnor. Det handlar snarare om att erkänna och adressera ytterligare en aspekt av könsrelaterat våld som ofta hamnar i skymundan. Ingen utsatt ska lämnas utan stöd, oavsett könstillhörighet.

Ökad kunskap inom yrken som möter våldsutsatta

6. Samhället i stort behöver få ökad förståelse och ökad kunskap om våld i nära relationer så att rätt stöd och hjälp finns att tillgå. Som ett steg på vägen har man därför i högskoleförordningen sedan 2018 infört krav på en utbildning om mäns våld mot kvinnor och våld i nära relation för den som utbildar sig till fysioterapeut, jurist, läkare, psykolog, sjuksköterska, socionom eller tandläkare. Sedan 2019 gäller det även tandhygienister. I de fall då exempelvis en socialsekreterare eller tandläkare tagit examen innan 2018 kan det dock innebära många kvarvarande år i branschen utan tillräckliga kunskaper på området. Insatser för att stärka kompetensen hos redan verksam personal har redan förekommit men behöver ske i ännu större utsträckning.

Regeringen behöver därför vidta åtgärder för att säkerställa att kunskap kring mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer motsvarande det som nu är ett krav i högskoleförordningen även säkerställs hos redan utexaminerade och verksamma.

Ekonomiskt våld som eget lagrum

7. Ekonomiskt våld är en form av maktutövning som ofta förblir osynlig i rättsliga och sociala sammanhang. Ekonomiskt våld handlar om att systematiskt kontrollera en annan persons ekonomi, oftast en partners, för att få eller behålla makt och inflytande över denne. Ekonomiskt våld kan inkludera handlingar som att exempelvis begränsa sin partners möjlighet att arbeta eller tillgång till egna pengar eller skuldsättning eller att på annat sätt skapa en ekonomisk beroendeställning gentemot utövaren.

Trots att ekonomiskt våld kan ha lika förödande och långtgående konsekvenser som fysiskt eller psykiskt våld har det ännu inte fått den uppmärksamhet eller de rättsliga verktyg som Sverigedemokraterna menar krävs för att motverka fenomenet.

Det finns i dag inget specifikt lagrum i svensk lagstiftning som enbart behandlar ekonomiskt våld, vilket innebär att de som utsätts för denna form av våld ofta saknar ett fullgott rättsligt skydd. Genom att inrätta ett eget lagrum för ekonomiskt våld skulle detta problem kunna uppmärksammas på ett tydligare sätt, vilket också skulle leda till att öka medvetenheten hos såväl allmänheten som rättsväsendet. Det skulle vidare också sända en tydlig signal om att samhället inte accepterar någon form av våld oavsett uttryck.

Våld i nära relationer

8. Våld i nära relationer utgör ett växande samhällsproblem som innebär betydande lidande för de drabbade och deras närstående samt har en tydlig påverkan på samhället i stort. Att beräkna samhällskostnaderna för våld i nära relationer är dock förknippat med

ett antal utmaningar och begränsningar, vilket har resulterat i ett begränsat antal samhälls-ekonomiska analyser av dessa kostnader. Den mest omfattande analysen genomfördes av Socialstyrelsen 2006, då myndigheten uppskattade att samhällskostnaderna för våld mot kvinnor i nära relation uppgick till någonstans mellan 2,7 och 3,3 miljarder kronor årligen baserat på 2006 års penningvärde. Det är dock viktigt att notera att denna analys inte inkluderade våld mot män i nära relationer, vilket också är en aspekt som behöver belysas, likväl som våld i samkönade relationer. Våld i nära relationer diskuteras ofta i samband med mäns våld mot kvinnor, men för att effektivt hantera problematiken måste alla former av våld belysas och analyseras i ett övergripande helhetsperspektiv. Detta innebär att statistiken behöver omfatta alla utsatta grupper, även om kvinnor är den grupp som oftast drabbas av våld i nära relationer.

Våld i samkönade relationer

9. Det finns tyvärr en mycket begränsad statistik och endast ett fåtal studier som lyfter förekomsten av våld i samkönade relationer. I Sverige existerar i dagsläget endast en studie på området, vilken publicerades så tidigt som 2005 och också baseras på ett icke slumpmässigt urval. Med andra ord råder det en bristande representativitet och även en bristande aktualitet med den snart tjugo år gamla forskning som finns tillgänglig. Något Sverige behöver råda bot för att på allvar kunna adressera frågan med våld i samkönade relationer.

Den nationella trygghetsundersökningen, NTU, genomförs årligen av Brottsförebyggande rådet, Brå. Genom telefonintervjuer kartläggs människors trygghet och utsatthet för brott, men tyvärr är det i dagsläget inte möjligt att urskilja brott som sker i just samkönade relationer. För att statistiken ska kunna ge en korrekt, rättvisande och heltäckande bild av alla utsatta grupper, inklusive samkönade relationer, är det nödvändigt att utveckla nya mättekniker och metodologier som kan fånga upp även denna viktiga aspekt av våldsutsatthet i samkönade relationer.

Anmälningbenägenhet

10. En metod för att mäta våldsutsatthet är att analysera antalet inkomna anmälningar om våldsbrott i den officiella kriminalstatistiken, men att enbart förlita sig på sådan registerbaserad kriminalstatistik är dock inte lämpligt eftersom den bara visar det polisanmälda våldet och inte de brott som inte anmäls, dvs. mörkertalen. Mörkertalet vad gäller våldsbrott i nära relationer uppskattas dessutom vara stort. Enligt Nationella trygghetsundersökningen, NTU, uppskattas att ungefär endast en tredjedel av brotten mot närstående polisanmäls, men andelen varierar mellan olika typer av brott. Andelen kvinnor som gjort en anmälan var något större än andelen män. Det framgår dock inte om det är den utsatta personen själv som gjort polisanmälan eller om den gjorts av någon annan. Brå har tidigare undersökt varför personer som i NTU uppger att de blivit utsatta för brott av en nuvarande eller tidigare partner inte polisanmält brottet. Av den rapporten framgår att det främsta skälet till att polisen inte kontaktades var att händelsen betraktades som en småsak eller att de själva redde ut händelsen. I rapporten påpekas att anmälningbenägenheten mycket möjligt kan vara lägre för de händelser som personen inte vet om de är ett brott eller inte tror är ett brott i juridisk mening. Ökad kunskap om vad som faktiskt räknas som ett brott behöver utredas.

Betänketid vid skilsmässa

11. Dagens äktenskapsbalk stipulerar att äktenskapsskillnad ska föregås av betänketid i vissa fall. Betänketid på minst sex månader gäller om båda parter är överens om att skiljas om de båda begär det eller om någon av makarna varaktigt bor tillsammans med ett eget barn under 16 år som står under den makens vårdnad. Äktenskapsskillnad ska också föregås av betänketid om skilsmässa är begärd av enbart den ena maken.

I Sverige är man fri att gifta sig med vem man vill eller att inte gifta sig. Man bör därför ha samma frihet att skilja sig. Det är dock rimligt med ett förfarande som innefattar viss betänketid i de fall det finns barn under 16 år inblandade, men det skapar onödiga hinder i andra fall.

Betänketiden blir också problematisk i de fall det förekommer våld, hot, trakasserier eller liknande inom äktenskapet. I dessa fall bör det vara möjligt att skilja sig omgående även om någon av makarna har barn under 16 år. Det torde under alla omständigheter vara för barnets bästa att inte behöva stanna längre än nödvändigt i en hemsituation där våld sker. Regeringen bör därför tillsätta en utredning som undersöker hur förändringar av betänketiden kan ske både i de fall då ingen av makarna har vårdnaden av barn under 16 år och i de fall då det förekommer våld eller andra liknande brott mot person inom äktenskapet.

Eftervåld

12. Eftervåld är en term som används för att beskriva det våld som kvinnor och män kan utsättas för efter att ha avslutat en tidigare våldsam relation. Detta våld kan te sig på många olika vis. Hot, förföljelse, trakasserier eller psykiskt och fysiskt våld, vilket kan få allvarliga konsekvenser för offret. För att motverka detta eftervåld krävs en strategi som involverar hela det svenska samhället med såväl polis och socialtjänst som sjukvård och rättsväsende.

De som lyckas lämna en våldsam och destruktiv relation måste känna sig trygga med att de får tillräckligt skydd av samhället och att risken för att eftervåld uppstår minimeras. Vi behöver öka medvetenheten om eftervåld och förekomsten av densamma såväl som om begreppets innebörd. Vi behöver utbilda samhället om de psykologiska och praktiska utmaningar som individer som lämnar en våldsam relation ställs inför.

Utöver stöd, hjälp och förebyggande insatser krävs även en skärpt lagstiftning mot våld i nära relationer samt effektiva rättsliga åtgärder för att minimera risken för eftervåld. Det är av yttersta vikt att rättssystemet tar frågan om eftervåld på största allvar och att det finns kännbara sanktioner och påföljder för den som utövar våld mot andra.

Incels

13. Incels, förkortning för engelskans ”involuntary celibate”, avser en grupp av individer – oftast män – som av ett flertal olika anledningar kan uppleva sig åsidosatta i och av samhället, men särskilt i relation till potentiella partners av motsatt kön. Dessa individer upplever ofta känslan av en förlorad maktposition där de anser att det andra könet har gynnats på deras bekostnad. Känsla av extremt utanförskap och ensamhet kan i sin tur leda till en djup misstro och fientlighet gentemot det motsatta könet, vilket i vissa

extrema fall kan resultera i våldsamma handlingar med dödlig utgång. Något som uppmärksammats i flera internationella fall.

Internationell forskning har uppmärksammat incelrörelsen som en växande risk och rörelsen har vid flera tillfällen kopplats till våldsamma incidenter. Det är av största vikt att det svenska samhället med kraft agerar för att förhindra att incelrörelsens extremistiska ideologi får ytterligare fäste, vilket kan leda till allvarliga eller dödliga konsekvenser.

Som ett komplement till motverkandet av incelkulturen behöver även tillgången till den psykiska vården och stödet förbättras, detta för att hjälpa de individer som lider av psykisk ohälsa som i sin tur annars riskerar att leda till en större mottaglighet för just incelkulturen och dess ideologi.

Obligatoriskt möte mellan domare och barn i vårdnadstvister

14. I Norge finns en etablerad praxis som innebär att den domare som avgör en vårdnadstvist även ansvarar för att informera barnet om beslutet. Syftet med denna praxis är att säkerställa att beslutet inte fattas lättvindigt samt att domaren som dömer i ärendet också får en djupare förståelse för de konsekvenser som beslutet medför för barnet. I Finland är det vanligt förekommande att domaren som avgör en vårdnadstvist personligen möter barnet för att först inhämta barnets åsikt och därefter också informerar barnet om beslutet. I Spanien är domaren skyldig att träffa barnet personligen för att få barnets synpunkter i vårdnadstvisten innan beslut fattas och enligt spansk civilrätt är domaren även skyldig att berätta för barnet om det fattade beslutet och förklara dess innebörd. Det bör dock understrykas att denna praxis kan variera från fall till fall med undantag beroende på barnens ålder, mognad eller andra omständigheter som kan påverka barnens förmåga att förstå beslutet och hur det kommer att påverka dem.

I Sverige är det vanligt att en socialtjänsteman träffar barnet för att utreda dess behov och önskemål, vilket sedan återrapporteras till domstolen inför att ett beslut ska fattas men det finns ingen lagstadgad skyldighet för domaren att personligen träffa barnet eller att ens ta hänsyn till de uppgifter som socialtjänsten överlämnat. Lagstiftningen kräver heller inte att domaren personligen ska träffa barnet eller meddela beslutet i en vårdnadstvist.

Att domaren träffar barnet personligen och lyssnar på vad han eller hon har att säga kan vara avgörande för att säkerställa barnets bästa i en vårdnadstvist, särskilt i fall där våld har eller misstänkts ha förekommit mellan föräldrarna. Att träffa barnet och lyssna hans eller hennes perspektiv anser vi kommer att bidra till att säkerställa att barnets behov och önskemål tas på allvar och att barnet känner att det getts en chans att påverka beslutsprocessen.

Forskning har visat att när domare personligen möter barn i vårdnadstvister så ökar också deras förståelse för barnens unika situation och behov. Detta menar vi bör leda till att domaren fattar beslut som i högre grad tar hänsyn till barnens intressen. En studie från Australien visade att domare som personligen träffade barn i vårdnadstvister oftare beaktade barnens åsikter och intressen i sina beslut. I en annan studie från Kanada noterades att domare som mötte barn personligen var mer benägna att bevilja önskemål om boende och umgänge som överensstämde med barnens egna önskemål.

Sverigedemokraterna föreslår att 6 kap. 2 § föräldrabalken revideras så att en domare som dömer i en vårdnadstvist åläggs skyldigheten att personligen träffa barnet när domstolen ska pröva frågor om vårdnad, boende och umgänge för barn.

Utredning av IGOR-modellens potential

15. IGOR-projektet var en förebyggande insats av polisen i Stockholm, vilken syftade till att bekämpa våld mot kvinnor genom att försöka optimera samverkan mellan polis och socialtjänst samt genom att uppmuntra allmänheten att aktivt rapportera in misstankar om våld i nära relationer. Projektet omfattade även ett antal informationskampanjer och utbildningsinsatser som riktade sig till fastighetsägare, hyresvärdar och bostadsrättsföreningar för att öka medvetenheten om problematiken som skulle kunna förekomma inom deras bestånd. Sverigedemokraterna föreslår att en utredning inleds för att undersöka möjligheterna att med inspiration av lokalprojektet IGOR utveckla och i förlängningen sedan implementera en nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor.

Michael Rubbestad (SD)

Magnus Persson (SD)

Sara Gille (SD)

Ann-Christine Frohm (SD)

Ulf Lindholm (SD)